

[Stensballe.]

dende kan nu kun ske ved Domstolene, ikke paa nogen anden Maade. De er beføjede til at erklære den for ugyldig og uforbindende, hvis de finder, at den indeholder noget aabenbart urimeligt eller utilbørligt. Om der saa skal idømmes Bøde eller ej, beror paa Omstændighederne.

Jeg skal ikke komme videre ind paa det atter omtalte Spørgsmaal om Tjenesteydelser og heller ikke paa Sø- og Handelsrettens Forhold. Som jeg udtalte før, vilde jeg ikke, da det her drejer sig om en Forsøgslovgivning, og denne Ret er vant til at dømme paa beslægtede Omraader, have næret Betænkelighed ved at gøre Sø- og Handelsretten til første Instans, ogsaa for derigennem at faa kun een Ret i første Instans. Men det har vi altsaa ikke kunnet enes om.

Jeg skal derefter gøre et Par Bemærkninger til det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin), der talte om Landstingets saglige Stilling og karakteriserede mig paa forskellig Maade. (*Schovelin*: Smigrende!). Jeg skal ikke gøre Forsøg paa at karakterisere det ærede Medlem, hverken smigrende eller ikke smigrende, men kun sige, at det ærede Medlem talte efter min Opfattelse ogsaa meget vidtløftigt, og det forstaar jeg saa inderlig godt, thi det ærede Medlem har jo her den Opgave at skulle udtale sig mod sit Partis Program af 22. Februar 1916, hvor det bl. a. hedder:

„Partiet vil gøre sit til at tilvejebringe fornødent Værn for Landets mindre Bedrifter og næringsdrivende saavel mod Overgreb fra Ringdannelsers Side som mod stats- og kommunesocialistiske Eksperimenter.“

Jeg kan ikke se rettere end, at hvis dette Program ikke er ændret siden den Tid, har det ærede Medlem udtalt sig og handlet ganske imod det ved ikke at have deltaget i et positivt Arbejde for at løse den foreliggende Sag. Men det kan være, at det ærede Medlem ser paa Fremtiden med mindre Betænkelighed end jeg. Jeg mener, det vil være heldigt at faa sat en Stopper for en videre Udvikling af den Agitation, der nu i over 10 Aar har fundet Sted paa Rigsdagen og ud over Landet, at vi nu enes om en Forsøgs-Lovgivning, og at der saa kan blive 5 Aar til at gøre Erfaringer i. Jeg føler mit Ansvar i saa Henseende, er selvfølgelig villig til at tage Ansvaret for, hvad jeg er med til at gennemføre her, men jeg tror, det er i de gode Virksomheders Interesse. Jeg tror, at naar dette Forslag bliver til Lov, vil det kun komme til at vende sig mod

Forhold, som vi alle mener man bør vende sig imod.

Det ærede Medlem forstod ikke rigtig, at vi var gaaet med til et saadant Forslag, de frie Kræfter gik derved i Brokkassen. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at denne Lovgivning er ganske paa Linie med Loven om illoyal Konkurrence og urigtig Varebetegnelse. Det ærede Medlem kan slaa op i den Lov, saa vil han finde Paralleller hele Vejen igennem. Den eneste Forskel af principiel Betydning er i Virkeligheden den, at ifølge Loven om illoyal Konkurrence er det den forurettede, der selv skal anlægge Sag, men først efter at hans Anmeidelse er sigtet af Organisationen, enten det nu er Handelens, Industriens eller Haandværkets Organisation. Men i dette Tilfælde kunde man selvsagt ikke have, at den, der føler sig forurettet, anlægger Sag; der er saa mange, der føler sig forurettede, og maaske har hver især ikke stor økonomisk Interesse deri, men de mange, Samfundet, har stor Interesse, hvis der sker noget Overgreb her. Derfor er Udvalget skudt ind, og det er Udvalgets Opgave, i Stedet for Organisationen, at være det sigtende Organ. Hertil kommer, at naar der foreligger Udtalelse af Organisationen i Henhold til Loven om illoyal Konkurrence, behøver vedkommende ikke at anlægge Sag; men jeg vilde tro, at der vilde opstaa forfærdelige Forhold, hvis den enkelte, som foreslaaet af Industriraadet, her skulde have overladt hele det Undersøgelsesmateriale, som Udvalget har faaet fremskaffet, og saa kunne sige: Ja, nu skal I have Tak, nu har jeg faaet det Materiale, nu anlægger jeg ikke Sag — medens han derimod kan benytte dette Materiale, som efter Loven skal være hemmeligholdt, indtil det kommer for Retten, misbruge det i overordentlig høj Grad. Derfor tror jeg, det er ganske forkert, naar det ærede Medlem siger, at de frie Kræfter her gaar i Brokkassen. Nej, ikke mere, end hvor det drejer sig om illoyal Konkurrence, ikke mere, end hvor det drejer sig om Erhvervs- og Arbejdsfriheden eller andre Love, vi har vedtaget.

Det ærede Medlem udtalte, at Erhvervslivets væsentligste Ønsker, fremfor alt Ønsket om at gøre Sø- og Handelsretten til første Instans, ikke er imødekommet. Saa maa det ærede Medlem jo slet ikke vide, hvad han taler om, thi i alle de Henvendelser, vi har faaet, eller i alt Fald i Industriraadets Henvendelse, som kom først, og i Købmandsorganisationernes Henvendelse, blev Hovedvægten lagt paa en Ændring af § 3, hvorved Ini-